

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-456/11

**Gothaer Allgemeine Versicherung AG a i.
proti
Samskip GmbH**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Landgericht Bremen)

„Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Články 32 a 33 — Uznávanie rozsudkov — Pojem ‚rozsudok‘ — Účinky súdneho rozhodnutia o medzinárodnej právomoci — Doložka o voľbe právomoci“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 15. novembra 2012

1. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Nariadenie č. 44/2001 — Uznávanie a výkon rozsudkov — Pojem rozsudok — Rozhodnutie, ktorým sa odmieta právomoc na základe doložky o voľbe právomoci — Zahrnutie*

(Nariadenie Rady č. 44/2001, odôvodnenia 2, 6, 16 a 17 a článok 32)

2. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Nariadenie č. 44/2001 — Uznávanie a výkon rozsudkov — Rozhodnutie, ktorým sa odmieta právomoc na základe doložky o voľbe právomoci — Uznanie tak výroku, ako aj odôvodnenia rozsudku*

(Nariadenie Rady č. 44/2001, články 32 a 33)

1. Článok 32 nariadenia č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje aj na rozhodnutie, ktorým súd členského štátu odmieta svoju právomoc na základe doložky o voľbe právomoci, a to nezávisle od toho, ako takéto rozhodnutie kvalifikuje právo iného členského štátu.

Nevyhnutnosť takéhoto výkladu pojmu rozsudok, ktorý musí byť uskutočnený autonómne, je potvrdená na jednej strane cieľmi nariadenia č. 44/2001, ako sú uvedené v jeho odôvodneniach 2 a 6, smerujúcimi k zjednodušeniu formálnych náležitostí uznávania a výkonu rozsudkov a k ich voľnému pohybu, a na druhej strane zásadou vzájomnej dôvery medzi súdmi členských štátov, ktorá je podľa odôvodnení 16 a 17 základom systému zavedeného nariadením č. 44/2001.

Táto vzájomná dôvera by totiž bola narušená, ak by súd členského štátu mohol odmietnuť uznať rozhodnutie, ktorým súd iného členského štátu odmietol svoju právomoc na základe doložky o voľbe právomoci. Ak by sa pripustilo, že by súd členského štátu mohol odmietnuť uznať takéto rozhodnutie,

bolo by to v rozpore so systémom zavedeným nariadením č. 44/2001, keďže takéto odmietnutie by mohlo narušiť účinné fungovanie pravidiel upravených v kapitole II tohto nariadenia, ktoré sa týkajú rozdelenia právomoci medzi súdy členských štátov.

(pozri body 25 – 29, 32, bod 1 výroku)

2. Články 32 a 33 nariadenia č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa majú vykladať v tom zmysle, že súd, na ktorom sa žiada o uznanie rozhodnutia, ktorým súd iného členského štátu odmietol svoju právomoc na základe doložky o voľbe právomoci, je viazaný konštatovaním platnosti tejto doložky uvedeným v odôvodnení právoplatného rozsudku, ktorý žalobu vyhlasuje za neprípustnú.

Ak by sa totiž pripustilo, aby súd členského štátu, v ktorom sa o uznanie žiada, mohol považovať za neplatnú doložku o voľbe právomoci, ktorú súd členského štátu pôvodu uznal za platnú, bolo by to v rozpore so zákazom opätovného preskúmania rozhodnutia vo veci samej stanoveným v článku 36 nariadenia č. 44/2001, a to najmä za okolností, keď by súd členského štátu pôvodu mohol rozhodnúť, že v prípade neexistencie tejto doložky by mal právomoc. Za tohto predpokladu by uvedené zistenie súdu členského štátu, v ktorom sa o uznanie žiada, spochybnilo nielen konštatovanie súdu členského štátu pôvodu týkajúce sa platnosti doložky o voľbe právomoci, ale aj rozhodnutie tohto súdu o odmietnutí vlastnej právomoci.

Navyše pojem právna sila rozhodnutej veci v práve Únie, ktorý je relevantný na stanovenie účinkov takéhoto rozhodnutia, sa netýka len výroku dotknutého súdneho rozhodnutia, ale vzťahuje sa aj na odôvodnenie, ktoré predstavuje nevyhnutnú podporu samotného výroku, a preto je od neho neoddeliteľné.

(pozri body 38, 40, 43, bod 2 výroku)